

عنوان مقاله:

تاثیر اسانس و عصاره برخی گیاهان دارویی خانواده چتریان در تخریب زیرالنون شیرابه شکمبه گاو

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 74، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محبوبه شاه وردی - گروه کشاورزی، پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محسن فرزانه - گروه کشاورزی، پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

صمد نژاد ابراهیمی - گروه فیتوشیمی، پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

ابوالفضل سلطانی اشپانی - بخش تحقیق و توسعه، شرکت نوین رشد شهران فوده، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه مطالعه: زیرالنون یک زهرابه قارچی استروژنیک غیراستروئیدی است که به طور معمول در خوراک حیوانات یافت می‌شود و سبب بروز نارسائی در کارکرد دستگاه تناسلی می‌شود. بیشتر جاذب‌های تجاری توانائی جذب زیرالنون را ندارند و ممکن است پیامدهای مصرفی زیانباری روی حیوان داشته باشند. بنابراین کشف و معرفی ترکیبات طبیعی سالم و ایمن جهت کاهش زیرالنون خوراک ضروری می‌باشد. هدف: هدف اصلی این پژوهش معرفی برخی گیاهان دارویی با توانایی تجزیه زیرالنون شیرابه شکمبه گاو در شرایط برون تنی می‌باشد. روش کار: در این پژوهش ابتدا کارایی اسانس و عصاره های ان-هگزانی، اتیل استاتی و متانولی بذره‌های چهار گیاه دارویی از خانواده چتریان (Apiaceae) شامل گشنیز (*Coriandrum sativum*)، زیره سبز (*Cuminum cyminum*)، رازیانه (*Foeniculum vulgare*) و گلپر ایرانی (*Heracleum persicum*) بر تجزیه زیرالنون (2 میلی گرم اسانس/عصاره همراه با 4/0 میکروگرم زیرالنون در 1 میلی لیتر شیرابه شکمبه گاو) بررسی شد و سپس تاثیر اسانس و عصاره های امیدبخش در سه نسبت اسانس/عصاره: توکسین (1: 250، 1: 125 و 1: 500) در طول 48 ساعت پایش شد. در هر مرحله محتوای زیرالنون توسط ستون ایمونوآفینیتی استخراج و با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC) دارای ردیاب فلورسنت اندازه گیری شد. نتایج: نتایج نشان داد اسانس گشنیز (حاوی 5/76 درصد لینالول)، عصاره ان-هگزانی گشنیز و عصاره های متانولی و اتیل استاتی گلپر از توانائی قابل قبولی (بیش از 30 درصد) در تجزیه زیرالنون برخوردار هستند. پایش محتوای زیرالنون در حضور غلظت‌های مختلف اسانس و عصاره‌های امیدبخش نشان داد که اسانس گشنیز طی 48 ساعت با 5/79 درصد تجزیه زیرالنون بیشترین تاثیر را در پاکسازی زیرالنون از شیرابه شکمبه دارد و عصاره ی ان-هگزانی گشنیز پس از 36 و 48 ساعت در نسبت 1:500 به ترتیب با 8/67 درصد و 2/74 درصد تجزیه زیرالنون در مرتبه بعدی قرار گرفت. همچنین عصاره‌های متانولی و اتیل استاتی گلپر در نسبت 1:500 به ترتیب قادر به کاهش 46 درصد و 8/41 درصد محتوای زیرالنون شیرابه شکمبه بودند. نتیجه گیری نهایی: گیاهان دارویی گشنیز و گلپر به عنوان دو افزودنی امید بخش برای تجزیه زیرالنون در خوراک دام معرفی می‌شوند.

کلمات کلیدی:

شیرابه شکمبه، زیرالنون، گیاهان دارویی، ترکیبات گیاهی، تجزیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/932678>

